

Sygn. akt VU 795/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant sekr. sądowy Małgorzata Kucińska

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2018 r. w Kaliszu

odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 31 lipca 2018 r. Nr (...)

w sprawie J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę pomostową

1. **Umarza postępowanie w zakresie objętym decyzją z 28 listopada 2018 r.**
2. **w pozostałym zakresie odwołanie oddala**
3. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz odwołującego J. B. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego**

UZASADNIENIE

Decyzją z 31 lipca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił J. B. prawa do emerytury pomostowej albowiem wnioskodawca nie rozwiązał stosunku pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył J. B. powołując się na rozwiązanie stosunku pracy z dniem 27 sierpnia 2018 r. wnosząc jednocześnie o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na powyższe organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powołując się na brak świadectwa pracy potwierdzającego rozwiązanie stosunku pracy.

Decyzją z 28 listopada 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przyznał odwołującemu prawo do emerytury pomostowej od 28 września 2018 r.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Odwołujący J. B. urodzony (...), na dzień złożenia wniosku o emeryturę pomostową, odwołujący legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym 42 lata 6 miesięcy i 15 dni. Posiada również staż pracy w

warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów o ustawy o emeryturach pomostowych w rozmiarze 15 lat 7 miesięcy i 24 dni. Rozwiązanie stosunku pracy istniejącego od stycznia 2016 r. nastąpiło z dniem 27 września 2018 r.

/ bezsporne /

Zgodnie z art. 4 ustawy z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Warunki stażowe wymagane do przyznania emerytury pomostowej odwołujący wykazał w trakcie postępowania przed organem rentowym w okresie poprzedzającym wydanie zaskarżonej decyzji.

Po wydaniu decyzji a przed skierowaniem sprawy do sądu została spełniona także przesłanka rozwiązania stosunku pracy. Odwołujący bowiem uzyskał z dniem 27 września 2018 r. rozwiązanie stosunku pracy a przekazanie sprawy do sądu nastąpiło z dniem 12 października 2018 r.

W myśl przepisu art. 477¹³ § 1 k.p.c. sąd umorzy postępowanie w całości bądź części jeżeli po złożeniu odwołania organ rentowy uwzględni odwołanie w całości bądź części zmieniając w ten sposób zaskarżoną decyzję. W niniejszej sprawie, kierując się wskazanym uregulowaniem umorzeniu podlegało postępowanie w zakresie obejmującym prawo do emerytury pomostowej za okres poczynając od 28 września 2018 r. Organ rentowy bowiem przyznał prawo do wymienionego wyżej świadczenia od tego dnia. Uzasadnione było więc wymienionymi wyżej przesłankami, rozstrzygnięcie zawarte w pkt 1 sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie odwołanie zmierzające do uzyskania prawa do emerytury pomostowej za okres poczynając od października 2017 r. podlegało oddaleniu albowiem wnioskodawca nie miał rozwiązanego stosunku pracy i przez to w okresie od złożenia wniosku do 27 września 2018 r. nie mógł uzyskać prawa do omawianego świadczenia. Mając więc na uwadze treść przywołanego na wstępie rozważań przepisu odwołanie w części nie załatwionej decyzją z 28 listopada 2018 r. podlegało oddaleniu o czym sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku.

O kosztach sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 i § 15 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, uznając, iż nakład pracy pełnomocnika procesowego uzasadnia zastosowanie stawki minimalnej. Istniały podstawy do obciążenia organu rentowego kosztami zastępstwa procesowego albowiem w chwili przekazania sprawy do sądu i rozpoczęcia tym samym postępowania odwoławczego istniała przesłanka w postaci możliwości przyznania prawa do emerytury pomostowej wobec przedłożenia we wrześniu 2018 r. organowi rentowemu świadectwa pracy potwierdzającego rozwiązanie stosunku pracy. Organ rentowy przekazując sprawę do sądu, nie sprawdził wzmiankowanej w odwołaniu okoliczności o rozwiązaniu stosunku pracy. Zatem na etapie postępowania sądowego jedyną badaną przesłanką

było rozwiązanie stosunku pracy, które istniało przed skierowaniem sprawy do sądu. Zachowanie organu rentowego doprowadziło więc do powstania po stronie odwołującego na etapie postępowania sądowego kosztów procesu w postaci kosztów reprezentującego go radcy prawnego. W tych warunkach na mocy przywołanych przepisów orzec należało jak w punkcie 3 sentencji wyroku.